

Påskdagen

Psalmer: 146:1-3, Ps118, L1, L5, 157

Texter: 2 Mos 15:1-18, 1 Kor 15:12-22, **Mark 16:1-16**

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, lär oss idag vad din uppståndelse betyder för oss så att vi av uppståndelsens evangelium hämtar kraft att leva för dig. Amen

Betydelsen av Kristi uppståndelse kan inte överskattas. Kristi kroppsliga uppståndelse ger oss frimodighet, hopp och frid och motiverar oss till allt gott.

1. Uppståndelsen är för det första en bekräftelse på Kristi ords sanning och att Kristi offer på korset var fullkomligt.

När Jesus förutsade sitt lidande och död förutsade han också sin uppståndelse på den tredje dagen. Uppståndelsen var en bekräftelse att hans ord var sant. Kristi uppståndelse är en bekräftelse på att hela hans undervisning, varje ord, är absolut sant oavsett hur människor tar emot det. Varje dag nås vi av olika budskap från politiker, influencers, forskare osv. De sanningar som framförs är så motsägelsefulla att många ifrågasätter om det finns en objektiv sanning. Men det är i och för sig inget nytt. När Jesus vittnade inför Pilatus om att han är en Kung som blivit sänd för att vittna om sanningen svarade Pilatus: ”vad är sanning”. Han skulle snart bli varse, för snart skulle graven vara tom. Bibeln gör anspråk på att förkunna en absolut sanning. Den gör anspråk på att vara sann, rätt och riktig oavsett om den blir trodd eller inte, oavsett om den går att begripa, analysera eller förklara. Ingen annan sanning har fått en bekräftelse som denna: Kristi uppståndelse bekräftar att han blev sänd för att vittna om sanningen.

På Långfredagen hörde vi hur Jesus av fri vilja, sedan han visat sin gudomliga makt och vem han var, lät sig gripas och korsfästas. Vi hörde också hur han på korset sa: "Det är fullbordat" för att därefter böja ned huvudet och överlämna sin ande. Men en död frälsare är ingen Frälsare. Det är som Paulus skriver: "*Men om Kristus inte har uppstått, då är vår predikan meningslös och er tro meningslös. ...och ni är ännu kvar i era synder.*" (1 Kor.15:14,17) Jesu uppståndelse är en bekräftelse på hans ords sanning och att vår tro har en fast grund. Kristi uppståndelse är en bekräftelse på att när vi förkunnar Guds ord så är det en angelägen sanning för varje människa att höra och tro. Kristi uppståndelse är också en bekräftelse på att hans offer verkligen var fullkomligt

så att det tog bort världens synd.

2. För det andra: Uppståndelsen är en bekräftelse på att vår Kung är levande och allsmäktig, Kung i ett rike som inte ens döden och helvetet rår på.

Jesus hade makt att ge sitt liv. Han hade också makt att ta det tillbaka. Det uppdraget hade han fått av Fadern. Hans uppståndelse är en bekräftelse på att han är Guds Son med makt och härlighet. Därför gav hans uppståndelse frimodighet åt hans lärjungar. Vi ser hur lärjungarna fylldes av frimodighet efter att ha mött den Uppståndne. De visste att deras Kung levde och hade all makt och det gav dem frimodighet att utföra hans befallningar och bli hans vittnen. Vissheten om att vi har en levande och allsmäktig Kung som lovat att vara med oss alla dagar borde ge också oss samma frimodighet. Att vi är försagda ibland kan bero att vi har svårt att hålla betydelsen av uppståndelsen levande för oss. Den uppståndne Kristus, som har all makt i himlen och på jorden, har lovat att vara med oss alla dagar.

3. För det tredje ger oss Kristi uppståndelse ett fast hopp om att vi ska uppstå på den yttersta dagen. Vi tror på kroppens uppståndelse.

Paulus skriver i Filipperbrevet: *vi har vårt medborgarskap i himlen, och därifrån väntar vi Herren Jesus Kristus som Frälsare. Han ska förvandla vår bräckliga kropp och göra den lik hans härlighetskropp, för han har makt att lägga allt under sig (Fil 3:20-21).*

Berättelsen

Det finns ingen återgivning av själva uppståndelsen men däremot hur den tillkännagavs.

Markus skriver. *När sabbaten var över, köpte Maria från Magdala, Maria, Jakobs mor, och Salome välluktande oljor för att gå och smörja honom. Mycket tidigt på första dagen i veckan kom de till graven då solen gick upp. Sabbaten var över kl 18 lördag eftermiddag. På kvällen hade kvinnorna gått ut och köpt de oljor och kryddor som behövdes till smörjelsen. De förberedde allt på lördagskvällen. Tidigt på första veckodagens morgon, alltså söndag morgon, gick de ut till graven för att smörja Jesu kropp. Kvinnorna visste tydligen inte att man satt en romersk vaktstyrka vid graven. Om de vetat det skulle de nog ha oroat sig för om de alls skulle få tillträde till graven. Nu gick de och tänkte på ett annat problem: *De sade till varandra: "Vem skall rulla bort stenen från gravöppningen åt oss?" Men när de såg upp, fick de se att stenen var bortrullad, den var mycket stor. Vaktstyrkan hade redan flytt och var på väg att berätta vad som hänt för överstepräster, så det var tomt vid graven.**

De gick då in i graven och fick se en ung man sitta på höger sida, klädd i en lång vit dräkt, och de blev mycket förskräckta. Men han sade till dem: "Var inte förskräckta! Ni söker Jesus från Nasaret, den korsfäste. Han är uppstånden, han är inte här. Se, här är platsen där de lade honom. Precis som vid andra tillfällen när änglar uppenbarat sig med ett budskap reagerade också kvinnorna med förskräckelse, men ängeln sa "var inte förskräckta". Kvinnorna hade inget att frukta, tvärtom, de fick nu höra det glada budskapet om Kristi uppståndelse.

Ängeln förkunnade uppståndelsen med den auktoritet och trovärdighet som hans himmelska väsen och uppdrag gav. Men som om det inte räckte visade han dem även platsen där Jesus legat som bevis för Jesu uppståndelse. Det förutsätter att spåren i graven kunde vittna om vad som hänt. Bindlarna låg kvar medan huvudduken låg för sig, hopvikt. Vid uppståndelsen gick Kristus ut rakt genom bindlarna på samma sätt som han gick ut ur den stängda och förseglade graven. Bindlarna låg ännu kvar som ett tomt skal. Huvudduken låg ordentligt hopvikt för sig. Spåren visade att ingen stulit hans kropp.

Ängeln sände även bud med kvinnorna och gjorde dem på det sättet till de första glädjebudbärarinnorna om Kristi uppståndelse. Ängeln gav dem det uppdrag: *Men gå och säg till hans lärjungar och särskilt till Petrus: Han skall gå före er till Galileen, och där skall ni få se honom så som han har sagt er."*

Jesus hade förutsagt sin uppståndelse på tredje dagen vid flera tillfällen. Men när de gick ut till Getsemane hade han sagt till lärjungarna att de alla skulle komma på fall och skingras men att han efter uppståndelsen skulle gå före dem till Galileen. Innan de skildes och han gick till korset och lärjungarna flydde stämde han alltså träff med dem i Galileen. Kvinnorna skulle nu förkunna hans uppståndelse och påminna lärjungarna om det avtalade möte.

De skulle särskilt säga det till Petrus. Här ser vi en härlig själavårdande omsorg. Petrus måste ha varit fruktansvärt nedstämd och förvirrad och sorgsen efter sitt fall och sin förnekelse på översteprästens gård. Han fick nu en speciell hälsning som innebar att den Uppståndne förlåtit honom och ville ha honom som sin lärjunge. Det var ett verkligt glatt budskap till Petrus personligen.

Det visar oss att Jesus aldrig avvisar någon av de sina som sörjer över sin synd. Vi ska komma ihåg hur Jesus själavårdade Petrus efter hans förnekelse. Och vi kan vara säkra på att Jesus inget annat vill än att vi kommer till honom och tror på honom. Vår synd har han tagit hand om och han vill ha oss som sina lärjungar och vittnen.

Innebörden i Jesu uppståndelse kunde kvinnorna inte ta till sig med en gång. Ängelns uppenbarelse var ju en tillräckligt stor händelse för att de skulle få svårt att bearbeta den direkt. Det heter: *Då gick de ut och flydde från graven, fyllda av bävan och bestörtning. Och de sade ingenting till någon, eftersom de var rädda.*

Därefter uppenbarade sig Jesus för Maria Magdalen. Maria var troligtvis den första personen som fick se Jesus uppstånden. Sedan visade han sig även för de andra kvinnorna och lärjungarna. Jesus sa till dem: *"Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. Den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd.*

Kristi uppståndelse gav lärjungarna och den första kristna kyrkan frimodighet att bli hans vittnen trots hot och våld från både judar och hedningar. Kristi uppståndelse ger också oss glädje och frimodighet. Kristi uppståndelse bekräftar att vår synd är fullkomligt sonad genom hans offer. Den ger oss också frimodighet gentemot den otroende världens attacker mot vår tro med alla möjliga argument, eller rent av fiendskap. Vi är vissa om att vår Kung lever och har all makt i himmelen och på jorden. Den som tror och blir döpt äger livet medan de som strider mot honom endast skadar sig själva.

Uppståndelsens sanning ger oss frimodighet inför döden. Jesus är förstlingen av de avsomnade. Vi ska en gång få se honom sådan han är i sin härlighet och förvandlas att bli lika honom. Amen

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, på uppståndelsens dag visade du din seger över döden. Låt oss av din uppståndelse hämta frimodighet att tjäna dig. Du som lever och har all makt har ju lovat att vara med oss alla dagar. Amen